

พระราชกฤษฎีกา

ตั้งอำเภอสอยดาว อำเภอโพธิ์สวรรค์ อำเภอบางขัน อำเภอห้วยน้ำใหญ่ อำเภอเมืองปาน
อำเภอภูหลวง อำเภอโคกศรีสุพรรณ และอำเภอสำโรง

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรตั้งอำเภอเพิ่มขึ้นในท้องที่บางจังหวัด เพื่อประโยชน์แก่การปกครอง
และความสะดวกของประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖๑
วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ จึงทรงพระกรุณาโปรด
เกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาตั้งอำเภอสอยดาว อำเภอโพธิ์
สวรรค์ อำเภอบางขัน อำเภอห้วยน้ำใหญ่ อำเภอเมืองปาน อำเภอภูหลวง อำเภอโคกศรีสุพรรณ และ
อำเภอสำโรง พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ตั้งกิ่งอำเภอดังต่อไปนี้เป็นอำเภอ คือ

(๑) กิ่งอำเภอสอยดาว อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี เป็นอำเภอสอยดาว

- (๒) กิ่งอำเภอโพนสวรรค์ อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม เป็นอำเภอโพนสวรรค์
- (๓) กิ่งอำเภอบางขัน อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นอำเภอบางขัน
- (๔) กิ่งอำเภอห้วยน้ำใหญ่ อำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร เป็นอำเภอ

ห้วยน้ำใหญ่

- (๕) กิ่งอำเภอเมืองปาน อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง เป็นอำเภอเมืองปาน
- (๖) กิ่งอำเภอภูหลวง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย เป็นอำเภอภูหลวง
- (๗) กิ่งอำเภอโคกศรีสุพรรณ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร เป็นอำเภอ

โคกศรีสุพรรณ

- (๘) กิ่งอำเภอสำโรง อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี เป็นอำเภอสำโรง

มาตรา ๔ ให้อำเภอที่ตั้งขึ้นตามมาตรา ๓ มีเขตตามเขตกิ่งอำเภอเดิม แยกออกจากเขตอำเภอที่กิ่งอำเภอนั้นเคยอยู่ในเขตปกครอง

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ โดยที่กิ่งอำเภอสอยดาว อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี กิ่งอำเภอพนมสวรรค์ อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม กิ่งอำเภอบางขัน อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช กิ่งอำเภอห้วยใหญ่ อำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร กิ่งอำเภอเมืองปาน อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง กิ่งอำเภอภูหลวง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย กิ่งอำเภอโคกศรีสุพรรณ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร และกิ่งอำเภอสำโรง อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี มีท้องที่กว้างขวาง มีชุมชนและชุมนุมการค้าหนาแน่น มีสภาพเจริญขึ้นกว่าเดิมมาก สมควรยกฐานะขึ้นเป็นอำเภอเพื่อประโยชน์แก่การปกครอง การให้บริการของรัฐ และความสะดวกของประชาชนและส่งเสริมท้องที่ให้เจริญยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้